

Hestens dag i Rold Skov søndag d. 15. oktober 2017

Søndag d 15.10. var det for 11. gang Hestens dag i Rold Skov. Ifølge Roldskovbladet.dk var vi over 80 ryttere og 10 hestevogne, der deltog.

Det er altid lidt spændende at ankomme med hestetrailer til Operapladsen ved Rebild Bakker, hvorfra turene udgår. Der er nemlig lidt af en stigning op på pladsen og selve pladsen er græsdækket og bliver hurtigt fedtet. Og i år var, som I nok kan regne ud, ingen undtagelse. Jeg fik brug for hjælp til at komme helt på plads med bilen og kunne som det første hjælpe de første 3 andre med samme problem. Der blev læsset heste af, skubbet biler og fedtet rundt til den store guldmedalje og på et tidspunkt holdt der biler i kø helt nede på det øverste af hulvejen gennem bakkerne, fordi folk havde så svært ved at komme ind på pladsen. Og så var der jo lige dem i 4-hjulstrækkerne, som bare lige så stille trillede hvorhen de lystede. En Land Rover skulle selvfølgelig lige "tvære i det" og forcere det stejleste sted.

Fra ARS var indtil søndag morgen kun tilmeldt Maj og jeg, men i sidste øjeblik kom Marianne også med. Maj og jeg var tilmeldt grønt hold, der skulle ride en rute på 10-15 km og Marianne var på gult hold, der skulle ride 15-20 km, men da Marianne og jeg efter hjemkomsten SMSede sammen, havde vi redet ca 12 km begge hold. Godt at vide, for et par hestefolk jeg kender, påstår hårdnakket, at de bare var vildt hurtige til at ride 20 km og at det var derfor de var tilbage kort tid før os.

Vi havde en rigtig god tur, med godt med klatren både op og ned, som der er så rig mulighed for i området omkring Rebild Bakker og Troldeeskoven. Og for enden af en af de lidt stejle stier, hvor vi tog en rask trav, fandt jeg ud af, at Silja havde tabt en boot.

Vores guide sagde ok for, at Maj og jeg red tilbage efter den. Den var ikke umiddelbart, hvor vi troede, så den har vi en aftale om, at lede efter en anden dag (de er pænt dyre sådan nogle). Turen tilbage for at lede gav os mulighed for en dejlig rask galop tilbage til resten holdet, der pænt stod og ventede på os – flinke guider.

Efter en kort skridttur, kom vi til et sted med mulighed for en rask galop. Vi valgte, for en gangs skyld, ikke at ride med fortroppen, som ville ride hurtigt, men blev hos dem, der ville tage den lidt mere med ro.

Det blev nu alligevel til et pænt langt stykke med både trav og siden også en god galop, før vi nåede enden af vejen. Og da vi kom til enden, var min lille hest så forpustet, som jeg aldrig har oplevet hende før, så jeg måtte af, løsne gjorden og gå.

De søde guider lod os gå forrest, så kan Silja nemlig slappe af (på hele turen havde hun været noget irriteret over tempoet, som var lidt for sløvt efter hendes mening, så vi havde ”diskuteret” lidt undervejs, hende og jeg).

Vi valgte en mere direkte, og knap så kuperet vej det sidste stykke hjem, end resten af holdet. Vi fik dog følgeskab af et par andre med trætte heste.

Da Silja havde fået pusten igen og fik lov at gå i sit egen raske tempo, fik hun hurtigt energien tilbage og hun havde da også energi til at ville løbe om kap med en cyklist, som overhalede os. Det fik hun nu ikke lov til.

Tilbage på pladsen blev hestene installeret med hø og dækner. Jeg havde ikke tænkt så langt som til at medbringe mit eget, men blev tilbudt at låne et. Sikke mange søde mennesker vi mødte den dag. En anden har siden sendt mig et endomondo-kort over ruten, så jeg forhåbentlig kan finde tilbage og finde den tabte boot.

Da hestene var sørget for, var det vores tur og Maj sørgede for luksus forhold med stole i lastbilen, så vi kunne sidde og se os omkring og med cola til vores madpakker.

Referent Pia